

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

O ante M

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Oliuū. Ibidem.

Oliuitas. Ibidē.
Olla cū duplicato l̄ scribit̄: & format diminuti-
ue ollula. Vereres etiā teste Nonio p̄ olla aula
ptulerūt: vt in ipsa dictiōe vidim⁹: gen⁹ ē valis
Olo. Require in dictiōe oleo.

O ante M

Ominor ominaris depo. est verbū. Abominor
tamē a Prisc. cōmune verbū tradit̄: Verrisū refe-
rente dicentē. Sauriciāq; eorū abominarentur.
Antiq; etiā teste Mar. omino ominas dixerūt.
Vñ Pōpo. ait. Ita sit & tibi bñ. q̄ recte ominas
Onicha. Regre in dictiōe onix
Onix cū y greco scribit̄: gen⁹ est lapidis: in silu
dinē vnguis. de q̄ Stati⁹ sil. i. Mæret onyx lōge
querit̄q; exclusus ophtus. et mal. gñis ē. Mar.
Calcarūq; tuo sub pede lucet onyx. Luca. To-
taq; effusus in aula calcabat onyx. Acron sup
li. iij. car. Horatij dicit esse metallū gēme simi-
le: ex q̄ ad vngueta odorata parua vasa fiebāt
q̄ a Porphyri. ampullæ dicunt̄ esse marmoreg
Et p̄ vase fce. gñis est: vt idē Porphy. tradidit.
Vñ & Mar. ait. Vnguētū fuerat: qd onyx mō
parua gerebat. Ego aut̄ etiā mal. gñis inuenio
nō fce mī. mō. Proper. Cū dabit Syrio munere
plen⁹ onyx. & facit in gō onychis cū ch aspira-
to. sicut Sardonia hui⁹ nichis: vt regula docet
greca. Quod etiā patet p̄ cōpositū Monychus
qd cū ch aspirato scribit̄. Onyx itē vngula q̄
dam est atomitica: a cui⁹ actō greco οὐχ α:
Nostri etiā hęc onycha declinauere. Alexāder
nequā. vngula dat nobis: qd & onycha signat
& onyx. Claudicat tñ hic versus i prima hui⁹
dictiōis syl. q̄ (vt ostēdim⁹) correpta est: dicēte
etiā Proper. Et crocino nates murtheus vngat
oronyx. Errauit & Marbode⁹ in Lapida. cū ait.
Sardonychem faciūt duo noia fard⁹ & onyx.

O ante P

Opera fce. gñis. & opus neu: hoc distāt teste Ser-
uio sup li. xi. gnei. q; opus itē dicim⁹ qñ nego
cū ipsum qd gerit fcamus. si autē (vt pergit)
fce. gñe op̄as dixerim⁹ p̄sonas iplas: q̄ aliqd
faciūt intelligim⁹. est itaq; opus finis fructusq;
operē. Opera aut̄ teste Nonio: dē occasio: facul-
tas seu opportunitas. Vir. tñ p̄ opis opa po-
fuisse videt̄: cū ait. Mollib; e stratis opera ad fa-
brilia surgit. & (vt tradit Diome.) opus est cū
oibus casib; p̄ter q̄ cū vñ antiq; iungebant: vt
op⁹ est hęc res: hui⁹ rei: huic rei: hāc rem: hac re.
Operio opis cū vnico p̄ scribit̄: cū primā corri-
pit syl. Proper. Atq; inuli pellis totos operibat
amātes: p̄ opiebat. Sta. lib. Thæ. xij. l̄rē victos
opire placet: & facit in futuro indicatiui modi
operiā & opibo: teste Noni. & q̄ Pōpo. refert
dixisse. operibo caput. Operior depo. cū dupli-
cato p̄ scribit̄. Nā & primā syl. p̄ducit positio-
ne. Hora. in eplā. Nectardū operior: nec p̄ce-

dentib; infio. i. expecto. et facit in futuro indica-
tiui modi operiar & operibor. Terētius in
Heautontu. Hic ego interea virū operibor.

Opes. Req. in dictiōe ops.

Ophis serpens. Require ibidem

Opino. Regre in dictiōe opinor.

Opinor aris depo. est vñ: & p̄ducit p̄ syl. Syl
li. li. viij. Sed quānā ira deū p̄sul dat⁹ alter opi-
nor. Hora. ser. vij. Hybrida q̄ pacto sit. Persi⁹.

Vltor opinor. Plaut. tñ opinio ptulit: cū ait in
Bacchidib; p̄nestinū opinio cēta erat glorio-

Opis. Require in dictiōe ops

Opiter is appellat⁹ (vt scribit Fest⁹) cui⁹ pat̄ auo
vuo mortu⁹ est: ducto (vt ait vocablō): aut q̄
obitu p̄ris genit⁹ sit: aut q̄ auū ob patrē. i. pro
p̄re habeat. & facit i gō opitris vel opiteris: te-

Opites. Req. in dic. ops. (ste Prisci.

Opitulo. Require in dictiōe opitulor.

Opitulor aris deponēs est verbū. qd tamē Pro-
bus tradit eē cōmune. & vt scribit Marcel. etiā
opitulo antiqui vsurparūt. & inducit Luuī di-
centē in equo Troiano. Da mihi hasce opes:
quas peto: quas precor: corrige opitula

Opois vrbs. Require in dictiōe ops.

Oporteo oportet p̄sonale cōperit̄: vt est apud
Coeliū li. v. Vt ea q̄ oportuerint facta nō sint.

Oportet impersonale regit a parte antē actm: &
post cum infinito iungit̄. & scribit̄ cū vnico p̄
quia primā corripit syllabā. Vñ Gualfredus i
arte poeti. Si vis xpi esse sequutor: oportet tor-
mentis tormēta sequi: nō itur ad astra delitijs.

Oportet. Require in dictiōe oporteo

Opperior. Require in dictiōe operio.

Opportun⁹ cū dupli. p̄ scribit̄. neq; ab ope neq;
ab oportet descēdit: vt ierudite Gasparin⁹: Ma-
gister Bene: Vgu. Mamotre⁹: Brito: Cathol.
tradidere. vñ ex ob et port⁹ cōpositū vocabat
lū est: primāq; syl. positōe p̄ducit: quā quideq;
corripere deberet: si ab ope: vel ab oportet deri-
uatū esset. Oui. li. Metam. iij. Et multis latebra
opportuna fuistis. Pōpe. Opportune dē ab eo
q̄ nauigantib; maxime vriles: optatq; sint por-
tus. Sicut ecōtra Importune. vñ Ser sup lib. xi
ænei. ait. Importunū est qd caret portu. i. gete:
vbi null⁹ port⁹ ē. Sicut ecōtra opportunū: cui
p̄moditas & occasio obuēit vt port⁹. Hęc ille.

Ops huius opis: soror & vxor saturni fuit. Ops
item triū generū opulentū fcat: teste Festo. Rur-
sum ops opem ferens dicit̄: teste Capro Accit̄
inducente de Hercule dicentem. Quorum ge-
nitor fertur esse ops gentibus: id est opem fe-
rens. Pro auxilio singulari numero proferim⁹
Quid. de remedio Carminis: & medicæ. Phoe-
be repertor opis. Virg. lib. ænei. ij. Nō opis est
nostre Dido. i. possibilitatis: sed & nōntū plu-
rali nume. vtimur. vñ Cice. in eplā ad Quintū